
NUMMER 24

15. DECEMBER 1929

78. AARGANG

EN JULEHILSEN TIL SØSTRENE I DANMARK OG NORGE.

Er det muligt for os at holde en »Visdomsord-Jul?« Der er baade en fornuftig og ufornuftig Maade at tilbringe Jule-tiden paa. Hermed gives nogle faa Anvisninger for en »sik-ker og fornuftig Juletid«.

Den kristne Verden fejrer Kristi Fødsel den 25. December og kalder denne Begivenhed »Christ-mass« (Kristi Messe). Medlemmerne af hans sande Kirke fejrer hans jordiske An-komst ved denne Tid; men de véd, at hans Fødsel fandt Sted om Foraaret. Kristus, hans Liv og Gerninger burde være Em-net for denne Højtid. Sidste Dages Hellige skulde deltage i Højtideligheden, anderledes end alle andre Mennesker, thi de holder sig nærmere til hans Eksempel og Befalinger.

Julen er bleven, desværre, commercialiseret i saadan en Grad, at den næsten har tabt sin virkelige Mening. Familien — enhver Familie — skal have nok at spise gennem den Tid, og Erindringer, der viser Kærlighed og Opmuntring fra Ven-ner og dem, som vi har kær. Men den Maade, hvorpaa de fleste

holder Gilde nu til Lags og de kostbare Gaver, der synes at være saa nødvendige, er ved at underminere Livskraften, saa vel som Pengepungen, hos den mest kraftige og velhavende Familie.

Jule-Overbærenhed: Faderen, hvis Pengepung er anstrengt til Ydegrænsen med at købe taabelige Gaver af Stads, erhverver en Frygt for Sæsonen, der skulde bringe saa megen Kærlighed og Lykke. Moderen, der er plaget, indtil hun næsten er ude af sig selv, som Følge af flere Ugers haardt Arbejde med Forberedelsen af alle de haandsyede Gaver, uden at regne med Syltetøjet, hun skal lave, og de forskellige Slags Kager og Brød, hun skal bage og meget mere, som vi synes er saa nødvendig ved denne Tid af Aaret, har ikke megen Energi tilbage for at nyde Julestemningen, endsige deltage i nogle virkelige Velgørenhedsgerninger. Lønarbejderne, ung Mand eller Kvinde, der føler, at de *skal* have Penge til Gaver for den og hin, »fordi den eller hin gav dem saadan en flót Gave sidste Gang«, berøver ofte sig selv for tilstrækkelig Føde og Tøj for at tilfredsstille en uværdig Lyst. Den mest bitter Lidelse hviler dog paa de Fattige, som ikke alene skal undvære mange af Livets Nødvendigheder, men er mere generede, fordi de ikke kan gøre lige saa meget for deres Venner og dem, de elsker, som de, der er mere heldigt stillede, gøre for deres. Og til saadanne stillede Fattige er Juletiden en misforstaaet Højtid, fordi enten slipper deres haardt fortjente Penge op, eller de føler sig bedrøvet over deres Uformuenhed ved ikke at kunne give til andre.

Dette er helt forkert; ekstra Penge behøves ikke for en virkelig glædelig, frydefuld Juletid. Alt det, vi trænger til, er en dybere Forstaaelse af Kristi Gave til en svag, kæmpende, nærsynet Menneskehed. Da kan vi vende tilbage til den virkelige Betydning af »Christ-mass« og Stemningen i dens Højtideligholdelse.

En Opskrift for en ægte Julefest: Vil De gerne erfare den ægte Julestemning? Da søg ud den mest værdige og trængende

Sjæl eller Familie af Deres Bekendtskab, som maaske er fornøgtet Livets Behageligheder, som De nyder. Giv af *Dem selv* til disse Mennesker og bring dem lidt Glæde ved denne Højtid. Man behøver ikke Gaver ved Juletid, undtagen at man giver af sig selv, af Opmærksomhed, og for gode Gerninger. Lad den være en Opmuntringsdag, et venligt Besøg, en Hjælpedag i huslige Fornødenheder, en selskabelig Time, eller det, der tiltrænges mest. Hvis muligt, da kunde noget almindelig Mad for legemlig Næring og Opmuntring forberedes. Men at spise, er ikke den eneste Maade, hvorpaa vi kan nyde Glæde; mange Gange er det den mest uværdige Maade, og den er altid uværdig, hvis Legemet bliver overmæt; mange forspise sig, medens andre gaar sultne. Den kan blive en god Maade, hvis man vil betragte og tilfredsstille Legemets og Sindets Fornødenheder med Fornuft. Lad alt blive gjort, som om Kristus selv var et Vidne eller Gæst til vort Forsøg. Og da, hvis der er nogen Tid tilbage under Julehøjtiden, lad os da prøve at tilbringe den med at give »Sandhedens Lys« til de, som endnu vandrer i Mørket. Og derved vil vi tilvejebringe den rigtige Form af Kristi Glæde til Jul. Vil De ikke prøve denne Opskrift?

En hjertelig Jule-Hilsen til Eder alle.

Leah D. Widtsoe.

JULEHILSEN.

Julen har en dobbelt Betydning for os som Sidste Dages Hellige. Først og fremmest fejrer vi naturligvis, ligesom vore kristne Venner, Jesu Kristi Fødsel og erindrer med Taknemmelighed det store Forsoningsarbejde, som han har udført for os, ingen anden end Guds enbaarne Søn kunde udføre dette store Forsoningsarbejde, idet han tilvejebragte Opstandelsen for alle Guds Sønner og Døtre.

Julen har ogsaa en anden Betydning for os, idet den store

sidste Dages Profet, Joseph Smith, blev født den 23. December 1805 i Sharon, Windsor County, Staten Vermont. Det er med Taknemmelighed, at vi erindrer og fejrer den Dag. Vi skatterer Herrens Velsignelser, fordi han sendte denne Mand, som blev et Instrument i hans Hænder til at frembringe det samme glade Budskab, som Frelseren forkyndte, da han vandrede paa Jorden. Han blev det Redskab i Herrens Hænder, ved hvem det evige Evangelium i dets Fylde skulde gængives, alt hvad der har været paa Jorden af Sandheder i tidligere Perioder, er gengivet i disse de sidste Dage igennem Profeten Joseph Smith.

Som Sidste Dages Hellige burde vi skattere ikke alene Frelserens og Joseph Smiths Fødsel, men den Anledning vi har at leve paa Jorden i denne, som er Tidernes Fyldes Husholdning, hvor Evangeliet atter er paa Jorden, og hvor Præstedømmets Fuldmagt og Myndighed er givet til Guds Sønner. Vi glæder og fryder os over, at vi er blevet meddelagtige i disse store Velsignelser, at Gud har skænket os Troens Gave, og at vi har været i Stand til at se og forstaa disse store og herlige Sandheder.

Lad os forsøge at efterleve Frelserens Lærdomme og at ihukomme Budet: »Elsk Gud af dit ganske Hjerte og din Næste som dig selv«.

Lad os forsøge at hjælpe de af vore Søkende, der ikke er i saa gode økonomiske Omstændigheder, som vi er.

Jeg haaber, at vi alle søger at sprede Glæden over det Budskab, hvorom Englene sang, da Frelserens Fødsel blev kundgjort for Hyrderne paa Judæas Mark.

Paa Missionens Vegne ønsker vi, at Missionærerne, Søkende og Venner maa have en glædelig og velsignet Jul.

Søster Larsen sender sine bedste Ønsker til alle i den danske Mission.

Holger M. Larsen,
Præsident for den danske Mission.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING

Valgsproget 1930.

Vi stræber efter en større Paaskønnelse af vort Jubilæums-Aar ved at søge efter andres gode Sider.

Dette Valgsprog blev antaget af alle Foreningerne i den europæiske Mission, og vi beder Søstrene at lære dette og at fremsige det i alle deres Møder.

De vil finde 3 Lektier, en for hver Uge, og et Møde vil blive benyttet som Arbejds møde. Vi tror, de vil faa gode Møder i det nye Aar, om de vil følge de Lektier, som de modtager. De er skrevet af Søster Leah D. Widtsoe, og alle Søstrene i Europa bruger de samme Lektier.

Kredslærerindernes Lektie for Januar.

Af deres Frugter skulle I kende dem.

Hvad er Mormonismens Frugter?

Hvad har Mormonismen gjort for os?

Er vort Liv og Levned blevet bedre, efter at vi annammede Evangeliet? Om ikke, hvorfor?

Visdomsordet.

LEKTIE FOR 1STE MØDE I JANUAR.

Guds Love om fysisk Sundhed.

1. *Mennesket er aandelig og fysisk.* Aanden og Legemet danner Menneskets Sjæl (se Pagt. Bog 88: 15), og Opstandelsen er en Genforening af Aanden og Legemet. Derfor er passende Behandling af Legemet i Virkeligheden en hellig Pligt. Et Bevis for vor himmelske Faders Omhu for hans jordiske Børn er, at naar som helst Evangeliet er paa Jorden, har han givet os Love og Befalinger angaaende vort fysiske, saa vel som vort aandelige Velfærd. I Virkeligheden maa det sande Evangelium indbefatte Vejledning angaaende legemlig Sundhed og Vigeur, naar vi véd, at Legemet fremtræder som Taber-

nakel for Aanden, hvilken dvæler i Legemet og er direkte Afkom af vore himmelske Forældre. Man bør interessere sig for sin fysiske Sundhed, thi Legemets Tilstand paavirker ofte Aanden.

2. *Mose Lov.* Gamle Israel fik Undervisning om fysisk Sundhed, og disse Lærdomme blev efterlevet med Iver. Offentlige og personlige Sundhedslove var temmelig godt forstaaet og strengt overholdt. (Se 3. Mose Bog 10: 8—11). Og derefter følger mange forskellige Instruktioner, spredte helt igennem det Gamle Testamente, angaaende passende Renlighed, saa vel fysisk som aandelig.

3. *En Sundheds-Vejleder for det moderne Israel.* Er det ikke et andet Vidnesbyrd om Sandheden af det gengivne Evangelium, at en Sundheds-Vejleder skulde gives til det moderne Israel? Saadan en Vejleder findes i 89. Kapitel af Pagtens Bog og hedder: »Et Visdomsord til Nytte — (Vers 1—3) —«

En mærkværdig Ting angaaende denne Sundheds-Vejleder er, at den var udgivet til Verden to Generationer før man interesserede sig for menneskelig Ernæringsproces — før man forstod, at der var en vis Forbindelse imellem daglig Føde og daglig Sundhed.

4. Sundhed er ethvert Menneskes Fødselsret, og ved Sundhed mener vi ikke alene, at vi er fri fra Smerter, men at vi har en overflødig Livskraft, der vil give os Vigueur og fylde os med Glæde over Livet. Denne bør være ethvert Menneskes kostelige Besiddelse fra Fødselen til Alderdommen og kan blive virkeliggjort, hvis Børn fik deres Fødselsret af sunde Forældre, blev lærte, hvordan de skulde leve, og at det er vigtigere at holde den menneskelige Maskine i Orden end at være i Stand til at læse eller skrive. Sundhed kommer ikke ved et rent Tilfælde, men som Følge af Lydighed til Livets Love.

5. *Sygdom ikke naturlig.* Hvis et Menneske er sygt, kommer det som Følge af en overtraadt Lov, og man bør opdage Aarsagen og rette den, at tage Medicin fra en Flaske eller Pilleæske vil aldrig borttrykke Aarsagen, lige meget hvor stærk Medicinen er. Paa trods af de mange kostbare Lektier, som Menneskene lærer gennem Sygdom, og af at store Velsignelser kommer gennem Tro paa guddommelig Magt, bør vi ikke desmindre lære at kende og adlyde de fysiske Love.

6. *Sammendrag.* Det var Skaberens Mening, at Menneskene skulde besidde overflødig Livskraft, og hvis vi vil følge de Love og Regler, som er givet os, kan vi nyde Livet i dets

Fylde, ikke blot for 65 Aar, men maaske saa længe som de gamle Patriarker. Ved Lydighed til naturlige Love vil vi en Gang opnaa vor dyrebare Arveret, evigt Liv. Og for at Rejsen gennem Livet skal være behagelig og lykkelig og ikke med Lidelse, har Herren givet os den herlige Vejleder, »Visdomsordet«, saa at vi »skulle løbe og ikke blive trætte, og skulle gaa og ikke blive matte«.

SPØRGSMAAL OG DISKUSSION.

1. Giv, med Deres egne Ord, det vigtige Budskab, som omtales i den første Paragraf af Teksten. — Tilføj Deres egne Tanker.
2. Fortæl alt, hvad De véd angaaende Mose Lov med Hensyn til fysisk Sundhed (se 3. Mose Bog).
3. Jøderne er som en Race betragtet meget sunde Mennesker lige op til vore Dage. Hvordan kan det være? Hvilken Lektie kan vi lære derigennem?
4. Hvilken Sundheds-Vejleder er bleven givet til det moderne Israel? Fortæl, hvordan denne Lov anvendes til ethvert enkelt Menneske. Læs til Klassen: Pagt. Bog 89: 1—4, 18—21.
5. Hvad er Menneskets Fødselsret med Hensyn til Sundhed, og hvordan kan vi vinde den? Kan det betale sig at stræbe efter denne Ret?
6. Giv Deres eget Sammendrag af Lektien og dens Anvendelse i det daglige Liv.

Bevis for Guddommeligheden af Mormons Bog.

LEKTIE FOR 2DET MØDE I JANUAR.

Jordens Indbyggere.

Fra Historiens Begyndelse og ned gennem de følgende Aartusinder troede man, at alle Jordens Indbyggere var samlet paa den østlige Halvkugle. Skriftlig Historie begyndte og koncentrerede sig om Virksomhed af Nationerne paa den østlige Side af Kloden. Adskillige Bøger, religiøse og verdslige, den hellige Bog Bibelen indbefattet, er kommen til os ved disse Nationer, og derved er den østlige Halvkugles Historie for de sidste seks tusinde Aar anerkendt i Almindelighed.

Forhistoriske Optegnelser paa Stene, Træer og i Jordens Skorpe er bleven læste af moderne Mænd, og disse Tegn er anerkendt som Sandhed og Kundskab i Dag. Videnskabs-

mænd har undersøgt Fortiden i disse Lande, og gennem deres mærkværdige Opdagelser bringer de Oldtiden nærmere til vore Dage. Alle disse Kendsgerninger og Opdagelser hjælper os til at forstaa Menneskers Sejr over Jorden fra Begyndelsen. Gennem Generationerne har Mennesker prøvet paa at optegne de forskellige Begivenheder. For at andre skal huske dem, har de bygget Stenaltre eller indgraveret deres Navn paa Træ, Sten eller Metal og paa andre Maader søgt at bevare disse Ting, saa at kommende Generationer kan læse dem. Mange af Jordens tidligere Indbyggere var Søfarende, og deres Fortællinger gik i Arv mundtlig fra Slægt til Slægt. Ogsaa de skrev paa Stentavler med ufærdige Redskaber en Beretning om deres Mandemod og Tapperhed. Guds hellige Profeter, der skrev under hans guddommelige Inspiration, har efterladt utallige Optegnelser, af hvilke nogle er blevne opbevarede for kommende Generationer.

Men hvordan er det med den vestlige Halvkugle og dens Indbyggere? Hvad siger Historien om dem? Da Columbus ankom til Amerika, brød en ny Dag frem i Verdens Historie; thi hans Rejse og det, som han saa, blev optegnet og gik i Arv til de følgende Generationer. Efter at Columbus havde banet Vejen, fulgte andre efter, indtil saa mange udvandrede til den »nye Verden«, som den blev kaldt, at en ny Nation snart blev skabt. I Dag er denne Historie nyttig. Men hvordan er det med den vestlige Halvkugles Historie før Columbus' Tid? Han fandt en mørkhudet Race af Mennesker, der forbløffede ikke alene ham, men mange andre siden hans Tid og lige op til vore Dage med Hensyn til Oprindelse og Kultur. Hvad Slags Mennesker var de? Hvor kom de fra? Var de civiliseret i nogen Retning? Var de i Besiddelse af noget Bevis for Racekultur eller Udvikling?

I Sandhed de var og med ethvert Bevis for en Civilisation, der var saa udviklet, som paa de fleste andre Steder af Jorden paa den Tid. Hvorfra kom denne Civilisation, som de saa tydeligt var i Besiddelse af? Der er ingen europæiske Optegnelser, som kan give et nojagtigt Billede af Begivenhederne paa det vestlige Fastland før Columbus' Tid. Endog Videnskabsmænd med alle deres Teorier iagttager Tavshed med Hensyn til nyttige Kendsgerninger angaaende Rødhudernes Oprindelse.

Den amerikanske Indianers Oprindelse er et Problem, der har forbavset historiske og arkæologiske Studerende for en

lang Tid. Da Columbus opdagede Amerika, var de indfødte Rødhuder adspredte over hele Fastlandet; og fra den Dag til den nuværende Tid er deres Tilblivelse et meget omdisputeret Emne. Lærde Mænd har skænket dette Spørgsmaal mange Tanker og meget Studium og er fremkommen med mange Teorier — men ingen af dem er blevet anerkendt af andre studerede Mænd eller Folket i Almindelighed. De tvivler ikke paa, at deres Civilisation var meget udviklet. Nogle af Algonquinerne, som for Eksempel Moheganerne, byggede Fælleshuse; andre, som Lenaperne, boede i smaa Hytter, bygget i Grupper og omgivet af Pæleværk. De avlede Majs, Melongræskar, Tobak, minede Kobber, lavede Pottemageri. De garvede Skind, lavede Fjerklæder og havde Redskaber af Træ og Sten. Og noget meget mærkværdigt, de drev en udstrakt Handel med fjerntliggende Steder.

Ruinerne viser, at de kendte Skrivekunsten, og at denne Kunst var mere udviklet i den sydlige Del og lignede mere et fonetisk Skrivesystem end den, vi finder i Brug blandt Azteckerne. — Disse Optegnere kendte noget til Rigernes Oprindelse, Religion og Guderne, saa vel som til Grundlæggerne af Byer og Stæder. De optegnede Kongernes Historie, om Maaden, hvorpaa de fik Stillingen, om deres Arbejde, Gerninger, Krige og mærkværdige Begivenheder, baade godt og ondt; af fordums Dages dygtige Mænd og Helte, deres store Gerninger, Krigene de førte, og hvordan de udmærkede sig, hvem de tidligste Befæstere var og deres Skikke, Triumfer og Tilbageslag. I det hele taget var de i Stand til at give en Beretning om alt, som var af Vigtighed.

Disse Ting beviser, at Race-Enighed og Handel mellem Stammerne eksisterede baade i Nord- og Syd-Amerika, og at de var i Stand til at optegne en Historie om Fred og Krig. Hvis dette var muligt, og det er der mange Beviser for, hvor er da deres Optegnelser?

Spørgsmaalet angaaende de amerikanske Indianeres Oprindelse er af stor Interesse for de Sidste Dages Hellige, thi de paastaar, at Mormons Bog løser Problemet. Denne Bog, skrevet af guddommelig inspirerede Profeter, fortæller, hvordan Indianernes Forfædre kom fra Jerusalem og rejste til Amerika over Stillehavet under Guds Ledelse. Med Tiden blev dette Folk adskilt i Stammer og endelig i Nationer, som førte Krig med hverandre og stræbte efter politisk og økonomisk Overherredomme. De havde forskellige Sprog og Dia-

lekter, og endelig udviklede der sig en mærkværdig Forskel i Fysiognomi, Farve o. s. v., alt dette kan maaske tyde paa, at der en Gang var en Race-Selvstændighed. Men Forskellen er mere tilsyneladende, end den er i Virkeligheden.

Derfor, medens Verden kun kan gætte, er vi Sidste Dages Hellige i Besiddelse af sand Kundskab om vore røde Brøders Oprindelse, kan studere dem direkte, med en Erfarings Baggrund til at vejlede os, og paa denne Maade forstaa Guds Naade og Velsignelser, der rækker ud til alle hans Børn paa Jorden, uden at tage Hensyn til Farve, Tro, Race eller Intelligens.

Vi véd, at de Mennesker, der blev fundet paa det vestlige Fastland, er Guds Børn, og at han elsker dem, som alle sine andre Børn. Vi véd, at Jesus selv gæstede Landet, og de forstod hans Mission. Det lyder utroligt, at hans Lidelser og Død kun var for den ene Halvdel af Jordens Børn. Det er urimeligt og uden sund Fornuft. Vi véd, at »Gud anser ikke Personer«, at enhver af os har den selv samme Lejlighed for hans Aasyn. Hvis de afviger fra ham, er det fordi, de er ulydige mod hans Love.

Alle videnskabelige og arkæologiske Beviser, der er ved at komme frem i vore Dage, vidner om Sandheden af Mormons Bog, som en hellig, historisk Optegnelse af de oprindelige amerikanske Folk. Vi behøver ikke at vandre i teoretisk Mørke, thi vi har klart Lys fra Herren til at vejlede os i disse og andre lignende Ting. Den hidtil ukendte Historie om den vestlige Halvkugle, blev givet til Verden gennem »Guds Gave og Kraft«, saa at hele Historien om Jordens Indbyggere og Herrens Handlemaade med dem skulde blive fuldkommen.

SPØRGSMÅAL OG PROBLEMER.

1. Havde Verden i 1830 en fuldkommen Historie om Jordens Indbyggere? Hvilken Del manglede der? og hvorfor?
2. Hvilke Optegnelser-Metoder var brugt gennem Verdens Historie? Hvem holdt Optegnelserne?
3. Hvorledes var Tilstanden blandt Folket paa det vestlige Fastland, før Columbus kom dertil? Hvordan har Forholdet forandret sig siden den Tid?
4. Nævn nogle af de Ting, tidligere amerikanske Opdagere fandt. Hvilke nye Ting er bleven opdaget i den senere Tid af Arkæologer og Videnskabsmænd angaaende Indianernes Historie?

5. Hvad er Deres Mening om dette Udsagn: »Gud ansér ikke Personer«?
6. Hvad mente Kristus, da han fortalte sine Disciple: »Jeg har andre Faar, som ikke ere af denne Sti«? Hvilket andet Bevis findes i Mormons Bog om Spørgsmaalet: »Er vi alle ligestillede i Guds Øjne«?
7. Hvordan er Verdens Historie bleven mere fuldkommen, siden Mormons Bog kom frem? Paa hvilken Maade er Mormons Bogs Historie bevist eller modbevist af videnskabelige og arkæologiske Opdagelser?
8. Paa hvilken Maade er Deres Tro paa en alvis, kærlig Fader i Himmelen blevet paavirket gennem Studium af Nephitiske Optegnelser?

Kvindernes Rolle i Kirken.

LEKTIE FOR 3DIE MØDE I JANUAR.

Kvindens Deltagelse i Kirkens Organisation.

Profeten Joseph Smith nedstammede fra en Linie af Forfædre, kendt for deres Guds frygt. Og fra disse trofaste og sandhedselskende Sjæle arvede hans Moder denne Dyd, hvilken forberedte hende til at være Moderen for de Sidste Dages Profet.

Profetens Forfædre rejste fra England og Skotland og bosatte sig i Ny England, i den nord-østlige Del af De Forenede Stater. Denne Del af Landet lignede gammel England temmelig meget, med Bakker og Dale og dækket med Skove hist og her, disse Skove skulde ryddes, forinden man kunde dyrke Jorden.

Robert Smith, hvis Herkomst vi ikke er sikker paa, rejste fra England i Aaret 1638. Fra ham kom Profetens Fader, som var født i Topfield, Massachusetts, den 12. Juli 1771.

John Mack, Farfader af Profetens Moder, Lucy Mack, var født i Inverness, Skotland, den 6. Marts 1653, og rejste til Amerika omkring Aaret 1680. Solomon Mack, Lucys Fader, var født i Lyme, New London County, Connecticut, den 15. September 1732, og i 1759 giftede han sig med Lydia Gates, en Skolelærerinde, og bosatte sig »et Sted, der ikke var andet end en Ørken«, kun fire Familier i 40 Mils Omkreds.

Lucy Mack, Profetens Moder, blev født den 8. Juli 1776 i Gilsom, Cheshire County, New Hampshire. Hendes Moder

lærte Lucy at have en urokkelig Tro paa Gud og en Længsel efter at slutte sig til Kristi sande Kirke. Hendes Moder plejede at samle Børnene, baade Morgen og Aften, til Bøn og lærte dem at elske hverandre og ære og prise ham, som skabte dem.

Gennem flere Besøg hos hendes Broder Stephen, blev hun kendt med Joseph Smith, Profetens Fader, og efter en Tid blev de gift den 24. Januar 1796 og bosatte sig i Tunbridge. Hun fik to hundrede Pund som en Bryllupsgave, hvilken hun satte til Side, men da hendes Mand tabte alle sine Penge i en Forretning, der gik i Stykker paa Grund af en andens Uærlighed, kom hun og overgav ham disse Penge til at betale Gælden med.

Tabte Moderen Modet efter denne Ulykke? Nej. De flyttede til Landsbyen Sharon, og med spartansk Sjælsstyrke, midt i den uberørte Natur, fik hun igen bygget et Hjem op for sine Børn, hun havde allerede tre, Alvin, Hyrum og Sophronia. Det var her, Profeten Joseph blev født den 23. December 1805. Han var omringet af en god Indflydelse, lærte at paaskønne Naturen og elske Sandheden. De var langt fra den nærmeste Skole, men vi finder, at de fik Skoleundervisning, særlig om Bibelen, i deres Hjem. Fire Sønner, Samuel Harrison, Ephraim, William og Don Carlos, og to Døtre, Catherine og Lucy, kom senere til dette simple, men kærlige Hjem og fik den samme gudfrygtige Opdragelse.

I Aaret 1811 flyttede Familien til Lebanon, New Hampshire, hvor de forventede bedre Held, men lige efter de ankom, overfaldt Sygdom Hjemmet, og Joseph fik Infektion i Benet, og Doktoren sagde, at den eneste Udvej var at amputere det; men Moderen protesterede og bad ham om blot at fjerne den Del, der var inficeret. Den Gang var Bedøvelsesmidler ukendt, og da de bød ham Spiritus som Stimulans, nægtede han at tage det, men sagde: »Jeg vil gerne have, at Far sidder paa Sengen og holder mig i sine Arme —« og idet han saa paa sin Moder, sagde han: »Moder, jeg ønsker, at du vil forlade Værelset, thi jeg véd, at du ikke kan taale at se mig lide saa meget — lov mig, at du ikke vil blive? Herren vil hjælpe mig, hold blot ud.« Saadan var Sønnen af en tapper Moder. Hun gik ud i en nærliggende Skov og opofrede en ydmyg Bøn, og senere stod hun og ventede, ikke langt fra, hvor Operationen foregik. Hendes Bøn blev besvaret, thi Operationen forløb heldigt, og med Tiden blev Joseph rask igen.

For igen at søge nye Muligheder drog Joseph Smith sen. længere vestpaa, og det blev Moderens Pligt at følge bagefter med Børnene, og de bosatte sig denne Gang nærved Palmyra, New York, ikke langt fra Kumorahs Høj. Kan vi i denne Vandring se Herrens Haand?

Efter flere Aars Forløb var de i Stand til at købe mere Jord og bygge dem et behageligt Hjem, og her boede de, da Joseph modtog Pladerne, hvorfra han oversatte Mormons Bog.

Denne ædle Moder opdragede sin Søn til at tjene Herren, om hvem hun ogsaa lærte alle hans Søkende. William, en yngre Broder, siger om Joseph: »Han var en sanddru Dreng — jeg mener, at hvis han havde fortalt Usandheder om andre Ting, kunde vi have tvivlet om hans Ord angaaende Pladerne, men Joseph var en sanddru Dreng. Naar Fader og Moder troede paa hans Beretning og led Forfølgelse derved, er det et Bevis for, at han var sandfærdig.« Hans Liv viser, at han elskede Sandheden og altid praktiserede Ærlighed.

Nogle Aar senere blev Kirken organiseret, den 6. April 1830, og kort Tid derefter blev hans Fader og Moder døbt og indlemmede i Kirken. Emma Smith, Profetens Hustru, skænkede Herren en usædvanlig Ære. Gennem Profeten gav han hende en Aabenbaring, den første optegnede moderne Aabenbaring, givet til en Kvinde — i hvilken han lovede denne »udvalgte Frue« en »Arv i Zion«, hvis hun staar trofast, og videre: »Du skal ogsaa gøre et Udvalg af hellige Sange, eftersom det skal gives dig, hvilket er mig velbehageligt at have i min Menighed; Thi min Sjæl fryder sig i Hjertets Sang, ja de Retfærdiges Sang er som en Bøn til mig, og den skal bønhøres med Velsignelse paa deres Hoveder.« (Pagtens Bog 25: 11—12).

Fra den Dag af, naar Menigheden stemmer, er Kvinder tilladt at stemme tilligemed deres Brødre. Dette Privilegium var givet til dem som en naturlig Rettighed, at benytte deres af Gud givne Handlefrihed. Profeten var Middel til at bringe Lys til Verden om de herlige Privilegier, i hvilke baade Kvinder og Mænd kan deltage. Og i Stedet for at blive »nedtraadt«, har »Mormon«-Kvinden været og er de mest ærede af deres Køn.

SPØRGSMAAL.

1. Hvad kan De sige om Profetens Herkomst paa Faders og Moders Side?
2. Hvilke Forhold i den nye Verden har hjulpet hans For-

- fædre til at bilve dristige, trofaste Mennesker? Hvordan benyttede Lucy Mack denne Arv?
3. Hvilke Forhold i Hjemmet forberedte hende til at være Moderen til den første moderne Profet?
  4. Hvorfor havde Joseph saadan en kraftig Tro, da han blev syg?
  5. Hvorfor var det en vigtig Begivenhed, da Familien flyttede til Palmyra, New York? Hentyder Mormons Bog til Kumorahs Høj?
  6. Hvordan vidnede Lucy Smiths Liv om hendes Tro paa Joseph?
  7. Analyser Kvindens Del i Kirkens Organisation.
  8. Under den nye Organisation blev der skænket et stort Privilegium til Kvindelighed. Hvilket? og hvorfor?
  9. Slut Mødet med »Hvilken smuk og yndig Morgen«.

PRÆSTEDØMMET

Kredslærernes Lektie for Januar.

Første Trosartikel.

Vi tror paa Gud, den evige Fader, og paa hans Søn, Jesus Kristus, og paa den Helligaand.

Forklar i al Korthed de Sidste Dages Helliges Opfattelse af Guddommen og Nødvendigheden af Tro og Tillid til den.

De vil modtage 3 Lektier hver Maaned, og vi haaber, Brødrene, som holder Præstedømmet, vil interessere sig nok for at læse og studere disse Lektier, saa de maa faa Gavn og Nytte af disse Møder.

Praktiske Punkter i Foredragsmaaden.

LEKTIE FOR 1STE MØDE I JANUAR.

Til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er der bleven betroet en Uddeling af Evangeliet. I hende (Kirken) findes alle Guds Sandheder. Hun holder Guds Riges Nøgler. Det er hendes fornemste Pligt at lære hele Verden om de værdifulde Ting, der kommer fra Gud. Hun kan ikke fuldstændig udføre denne høje Forpligtelse, uden at ethvert Med-

lem bliver en dygtig Lærer af evangelisk Sandhed. At lære guddommelig Sandhed er den højeste og mest ædle Beskæftigelse. Verdens største Karakter var fortrinsvis en Lærer og et Eksempel i aandelige Ting. Hvis vi vilde følge ham i alle Ting, maa vi ogsaa blive dygtige Prædikanter.

Den største Tjeneste, nogen kan gøre Verden, er at bibringe andre en Kærlighed for gode og sande Ting.

Tre simple Vilkaar eller Betingelser er nødvendige for at blive en kyndig Lærer af evangelisk Sandhed: 1) Et levende Vidnesbyrd om Sandheden; 2) Et fortroligt Bekendskab med Grundprincipperne i Religion, og 3) Evnen til at fortælle paa en ligefrem Maade det, vi har oplevet og lært angaaende Guds Sandheder.

Punkterne i de første fem Lektier indeholder nogle tydelige Instruktioner om Talemaaden.

Emnet.

Hvis De pludselig opdagede et brændende Hus i Nærheden, vilde det slet ikke være vanskeligt for Dem at fortælle Deres Naboer om det. Hvorfor? Fordi De vilde have et rigtigt levende Emne at tale om og et vigtigt Øjemed i at tale om det.

At have noget bestemt og vigtigt at fortælle, er den allerførste Betingelse for en god Tale. Man kan ikke give et godt Foredrag uden et levende Emne. Men hvad er et Emne? Det er det, vi taler eller skriver om. Det vil sige, det er en Antagelse, der skal bevises. For Eksempel: De siger: »Gud er et personligt Væsen«. De har gjort en bestemt Paastand. Det er Deres Mening at bevise noget. Denne Antagelse, der skal bevises, er Deres Emne. Hvis De diskuterer Emnet tydeligt og fornuftigt, vil De have et ordentligt Foredrag.

En god Maade at bestemme Emnet paa, er ved at stille Dem selv Spørgsmaalet, inden De skal tale: Hvad er det, jeg gerne vil fuldbyrde? Svaret vil blive: Jeg ønsker at faa mine Tilhørere til at tro noget angaaende en Sandhed. Hvad er det, jeg gerne vil have dem til at tro? Svaret paa dette Spørgsmaal vil blive en bestemt Antagelse, der skal bevises — eller Emnet.

En bestemt Antagelse, der skal bevises, er det bærende Princip i ethvert godt Foredrag.

En simpel Skitse af Emnet er en stor Hjælp for Tydelighed i Talemaaden. Skitsen bør være saa kort og klar som mulig. I Almindelighed skal der ikke være flere en seks Under-Emner. Disse bør man kende udenad. De er Navnene, saa at sige, paa de Punkter, der skal bevises.

Indledningen.

Ethvert ordentligt Foredrag indeholder tre Dele: Indledningen, Diskussionen og Beslutningen. Eller Begyndelsen, Midten og Slutning.

Indledningen er lige det, Ordet antyder. Ved Deres indledende Bemærkninger præsenterer De Dem selv og Emnet for Menigheden. Et bestemt Formaal i Indledningen bør være at faa Deres Tilhøreres Opmærksomhed. Deres Tale er unyttig, uden at Tilhørerne vil lytte; Opmærksomhed er én af Talemaadens første Betingelser.

Indledningen skal udføre to Ting: Faa Forsamlingens Opmærksomhed og opvække en Interesse for Foredragets Emne.

Passende Ord udtalte i Begyndelsen af Talen, hjælper til at komme paa en sympatisk Fod med sine Tilhørere. Komplimenterende Hensyn til Byen eller Landet, i hvilken man taler, vil altid finde Venner. At rose Kommunen for sine Skoler, smukke Omgivelser, offentlige Bygninger eller Industrier vil ogsaa oprette en god Forstaaelse mellem Taleren og Tilhørerne. Gunstige Bemærkninger om en fremragende religiøs Lærdom, der behersker Omegnen, er en taktfuld Maade at indlede en Diskussion paa om det samme Emne. Paulus brugte denne Metode ved Mars Høj, da han benyttede Inskriptionen »Til den ukendte Gud« som Tekst for en Prædiken om den sande Gud.

Udtalelse af Emnet.

En Dreng gjorde en Tegning paa Vægtavlen og skrev derunder: »Denne er en Hest«. Han var bange for, at Tegningen selv ikke var tydelig nok, og at en Beskrivelse var nødvendig for Klarheds Skyld.

Nogle Talere følger denne Drengs Eksempel; de fortæller Deres Tilhørere i Forvejen, hvad de har i Sinde at bevise, fordi de er bange for, at deres Budskab ikke vil være tydeligt nok.

I Almindelig skal man ikke nævne Emnet, der skal omhandles, hellere begynde med det samme efter Indledningen at fortælle Deres Historie paa en saadan klar, naturlig og fornuftig Maade, at Deres Tilhørere vil vide, hvad De omhandler.

Ved at udtale Emnet ved Begyndelsen af Talen, kan man faa det Indtryk, at Talen er helt færdiglavet. Budskabet taber sin Kraft, naar vi bekendtgør Emnet i Forvejen.

Mennesker kan en Gang imellem taale »Musik i en Æske«, men de kræver Ivrighed, Liv og Originalitet af deres Præ-

dikanter. Naar man taler, er Naturlighed og Naivitet bedre end stram Formfuldhed.

Diskussionen.

Efter at De i Korthed har præsenteret Dem selv, kom da ind paa selve Emnet med det samme. Diskussionen er Hovedsagen i Talen. Den er lavet af Kendsgerninger, Argumenter, Sandheder og Illustrationer, der gør Deres Budskab tydeligt og beviser, at det er vigtigt. Disse Ting skal have en udpræget Plads i Foredraget. Abstrakt Argument skal bruges saa lidt som muligt, thi det har næsten ingen Paavirkning.

Det er altid mere effektivt at give en tydelig Mening og Forklaring om en Lærdom eller Ordinance en at diskutere om den. For Eksempel er der ikke noget mere tørt end en dogmatisk Prædiken om Daabens Nødvendighed, men paa den anden Side er der ikke noget mere tiltrækkende end en klar Udtalelse om Ordinancens smukke Betydningsfuldhed, gennem hvilken vil bliver indlemmet i Guds Rige og faar Syndernes Forladelse. Det er et smukt Syn paa Sandheden, der fører Mennesker til at elske Sandheden.

Slutningen skal være kortfattet, pointeret og livlig; den skal være den mest glødende Del af Prædikenen.

LEKTIE FOR 2DET MØDE I JANUAR.

1. *Faa den rigtige Stemning.* »Tal ikke mod Tilhørerne, tal med dem«, sagde en fremragende offentlig Taler en Gang. Det var et godt Raad, og i disse faa Ord gav han os en af de første Betingelser for en god Talemaade.

Ganske faa Mennesker synes om en forceret Oplæsning, færre endnu vil taale at blive drevet til en vis Beslutning. Og ingen kan lide at have én til at deklamere mod sig. Men næsten enhver vil lytte til en venlig, behagelig Udtalelse om Sandhed og Kendsgerninger.

En Talers første Pligt er at oprette en fortrolig Forbindelse med sine Tilhørere. Hans Maade og Stilling skal faa Forsamlingen til at føle: »Han er vor Ven«. Hvis han ikke kan faa Tilhørerne til at holde med sig, vil hele Talen mislykkes.

Hvorledes kan vi undgaa at tale mod Folk? Der er kun et fuldkomment Svar paa dette Spørgsmaal, og det er: »Faa den rigtige Stemning«. Det er Evangeliets varme Aand, Ydmygheds og Kærligheds Aand, der sætter Taleren i en venlig Forbindelse med Forsamlingen. Intet Talent, lige meget hvor

brillant, kan vinde en kold Forsamlings Kærlighed. Kløgt og Dygtighed vil arbejde forgæves, kun Kærlighed kan vinde Kærlighed. Kun ham, der er bevæget, kan røre andre. Det tager et knust Hjerte til at knuse et Hjerte. Og Ild til at tænde Ild. Uden De har Aanden selv, kan De ikke optænde Aanden i andres Hjerter.

2. *Give et Budskab.* »Hav noget at sige, sig det, og stop, naar De har sagt det«. Det er et godt Raad, husk det.

»Sig det«. Giv ikke et Foredrag. Ingen er interesseret i at vide, hvor dygtigt De kan sætte Ordene sammen. Folk læser i en Bog for Retorik. De gaar i Kirken for et Budskab.

Ingenting gør sig mere gældende med Hensyn til at tabe den rigtige Stemning, end naar Taleren famler efter Ordene, der skal gøre Talen saa flot og saa korrekt og sætte dem sammen paa en bestemt Maade. Saadan en Taler ligner en Mand foran et Spejl, der ærgrer sig over, at der er to Haar for mange paa den højre Side af Hovedet. Et rigtigt Mandfolk vil ikke spekulere over dette, og en rigtig Taler vil ikke bortspilde sin mentale og aandelige Energi med at sætte lange, fine, indviklede Sætninger sammen. Livlighed, korte Ord, korte Sætninger og skarpe Punkter, skaber en god Prædiken.

3. *Det haster ikke.* En ny politisk Taler begyndte sit første Foredrag i en høj Tone, og Ordene styrtede ud. Han brugte en Masse overflødige Ord, men han sagde kun lidt. En gammel politisk Taler, der sad bag ved ham, raabte: »Tag det med Ro«.

Man kan ikke tale tydeligt og ordentligt, uden man »Tager det med Ro«. Ophidselse og Hast er ikke Beviser for Alvor. Mennesker, der er dybt bevæget, udøser ikke en voldsom Ordstrøm. De taler i ganske simple Ord, der er fyldt med Mening og Følelse.

Begejstring er ikke Inspiration. Inspiration kommer fra Aanden. Den rører Hjertet mere end fysiske Egenskaber. Naar De hører nogen tale med en rolig, fredelig, mild, venlig Stemme, bliver De indtaget og opbygget. De vil sige: »Den Mand er i Besiddelse af en vidunderlig Aand«. Og det er han. Han er paavirket af Guds dybe, rolige Aand.

4. *Tal ud.* En berømt Talemaade-Kritiker gav dette Raad: »Staa op, saa De kan blive set; tal ud, saa De kan blive hørt; sæt Dem, naar De bliver færdig, saa De kan respekteres«. Alle tre er gode Regler. Læg særlig Mærke til den anden: »Tal ud«. Disse to Ord er fulde af Fornuft, thi hvis De ikke »taler ud«,

kan De lige saa godt blive siddende og ikke sige noget. Hvis ingen hører Dem, er Deres Tale forgæves.

Med Hensyn til Talemaaden husk Negerens Raad, da han sagde: »Hold til Midten af Landevejen«. Undgaa Yderligheder. Tal ikke i en lav Tone, som ikke kan høres, ej heller saa højt, at det bliver ubehageligt.

Tal paa en naturlig, samtalemæssig Maade, højt nok, saa De kan høres med Lethed. Undgaa en oratorisk Talemaade, Folk ønsker ikke at vide, hvordan De er i Stand til at gestikulere eller deklamere. De kræver et alvorligt, fornuftigt Budskab.

5. *Vær naturlig.* Vi blev skabte, som vi er, og det kan ikke nytte at gøre Forsøg paa at lave os om, saa — vær dig selv. Vær naturlig. Ingenting er saa fornærmeligt i en Tale som tvungen Efterligning. Et anstrengt Forsøg paa at blive oratorisk, gaar lige imod Hensigten med Talen.

Hvis De ønsker at lære en naturlig og behagelig Talemaade, læg Mærke til et Barn tale og gestikulere. I Barnets Maal findes ingen overflødige Ord eller Bevægelser. Barnet er simpel, naturlig og direkte. Det gaar lige til Sagen. Derfor siger vi: »Saa naiv som et Barn«. Hvis De er saa naturlig og ligefrem som et Barn, vil De aldrig fornærme en Forsamling, men De vil altid finde Vejen ind til Hjerterne af de mest dannede og kultiverede Mennesker.

LEKTIE FOR 3DIE MØDE I JANUAR.

1. *Opnaa Deres Hensigt.* »Han er en Mand, der kan gøre noget«, er en stor Kompliment til en Mand, der har gjort Lykke. »Han er en Taler, der siger noget«, er det mest fuldkomne Kompliment om en Taler.

Før at »sige noget« maa De naa Deres Formaal. Der er ikke noget mere skuffende, efter at De er færdig med en Tale, end høre nogen sige, at de kunde ikke forstaa Hensigten deri, eller med andre Ord, Talen var meningsløs.

Mange overflødige Ord eller Argumenter kan ikke bevæge Sindet saaledes som et skarpt formet Udtryk. Da Jesus fortalte Lignelsen om Manden, som udlaante Penge og eftergav dem begge, den ene fem hundrede Denarer, den anden halvtreds Denarer, kunde selv den aandelig dumme Farisæer se, at den, der modtog mest, vilde elske sin Velgører mest. En hel Times Argument kunde ikke havde gjort Idéen saa klar og tydelig, som denne ligefremme Lignelse.

Udpegede Punkter er bedre end overflødige Ord, som ikke fører til noget bestemt Resultat.

2. *Hold Deres Paastand.* Paa et Gadehjørne i Salt Lake City stod en Aften en Friluft-Prædikant op paa en Kasse med en lang, flad Pakke under Armen. Efter nogle faa Indledningsbemærkninger sagde han: »Jeg vil gerne fortælle Eder om den største Prædiken, jeg endnu har hørt«.

Men han fortalte ikke sine Tilhørere om den store Prædiken med det samme. Han talte om andre Ting for nogle faa Minutter, og da gentog han Løftet om den store Prædiken. Paa denne Tid havde han en stor Forsamling. Efter at han havde faaet samlet disse Tilhørere, begyndte han at tale om den store Prædiken. Han sagde: »En Dag var jeg paa mit Kontor i Nome, Alaska. En elendig Vagabond traadte ind paa mit Kontor, da jeg troede, han kom for at tigge, spurgte jeg: »Hvad ønsker De?«

»Jeg ønsker ikke noget«, svarede han.

Han gav mig et Stykke brunt Pakkepapir og sagde: »Se paa dette«.

Jeg betragtede det og fandt derpaa den største Prædiken, jeg endnu har hørt. Her er den: »Hvis du ønsker at være ulykkelig« — her stoppede han og skrev med store Bogstaver paa den ene Side af Pakken Ordet »Ulykkelig« og holdt den op, saa alle kunde se den. Han gentog Spørgsmaalet og gav da Svaret: »Se paa dig selv«. Han blev ved med at citere fra Prædikenen — »Hvis du ønsker at være forvirret«, han skrev med store Bogstaver Ordet »Forvirret« og gav Svaret fra Prædikenen: »Se paa din Næste«.

Paa denne Tid trængte Forsamlingen paa og lyttede til hvert Ord. Prædikanten citerede atter fra Prædikenen — »Hvis du ønsker at være lykkelig«. Han skrev Ordet »Lykkelig« og sagde med Eftertryk: »Hvis du ønsker at være lykkelig, se paa Jesus«.

Han holdt sin Paastand. Ved at holde sin Paastand, holdt han sine Tilhørere.

Naar De har en god Paastand, hold den foran Deres Tilhørere, indtil de ser den lige saa tydeligt, som De gør. Een Paastand gennemført er bedre end ti sløjfede.

3. *Giv en tydelig og forstaaelig Forklaring.* En Neger-Prædikant, som var meget indbildsk over sin Taleevne, fik en Dag at vide, at hans Diakon ikke havde saadanne ophøjede Tanker om ham som en Taler. Prædikanten blev meget fornær-

met. Han gik straks til Diakonen og sagde med daarlig skjult Foragt: »Jeg hører, at du ikke synes, jeg er en god Prædikant«.

»Ja, det har jeg sagt«, indrømmede Diakonen.

»Naa, kan jeg ikke citere Skriftstederne godt nok?« spurgte Præsten.

»Jo, det kan du nok«, sagde Diakonen.

»Naa, kan jeg da ikke fortolke dem godt nok?« spurgte Præsten.

»Ak jo«, sagde Diakonen, »du fortolker godt nok, men du kan ikke gøre dig forstaaelig«.

»At gøre sig forstaaelig« er en af de vigtigste Ting i en Tale. Alle store Talere stræber efter at gøre deres Budskab saa klart og tydeligt som muligt. Hvis Deres Tilhørere ikke tydeligt kan se Deres Hensigt, er Deres Ord mere end spildt.

En Dag havde en Journalist et Interview med William Jennings Bryan. Blandt andet sagde Mr. Bryan: »Jeg vil hellere have, nogen fortæller mig, at jeg gør mig selv tydelig, end at have dem til at sige, jeg er veltalende«.

Klarhed er en meget vigtig Betingelse for en god Tale- og Skrivemaade. Hver Gang De siger noget, forsøg at fortælle noget. Ved at fortælle noget, meddeler De Deres Forstaaelse til en anden. Saafremt Sagen ikke er klar, sig slet ikke noget.

4. *Klare Ord.* »Sandhed er en Perle funklende og klar«. Den er ogsaa en Juvél, der fryder sig i en simpel Klædning. Den viser sig aldrig i prunkende Ordridom.

Alle berømte Fortællinger, Digte, Salmer og Prædikener er sammensat i et simpelt, hjemmegjort Sprog. Alle berømte Prædikanter har udtalt deres største Tanker i Enstavelsesord.

Form Deres ophøjede Idéer i tydelige, smaa Ord. Saa vil Deres Tanker tale højere end Ordene selv. Det er ikke det højt klingende, men klart klingende Budskab, der bevæger Mennesker.

Klare Ord, simple Sætninger og fordringsløse Illustrationer varmer Hjertet. Prunkende Ord og prægtige Sætninger forkæler vor Fantasi.

5. *Historie.* Har De lagt Mærke til Born, naar nogen siger: »Nu skal jeg fortælle jer et Eventyr«. De er altid villige til at blive rolige og lytte med stor Opmærksomhed. Selv voksne Mennesker vil hellere lytte til en god Fortælling, end til et tørt Argument. Aarsagen til denne Glæde hos baade Unge

og Gamle er ikke vanskelig at finde. Der er Liv og Bevægelse i en Fortælling. Enhver ynder noget, der er livligt.

Som Prædikenen skrider fremad, skal den indeholde flere passende Eksempler. Men Prædikenen skal være mere end en Fortælling. Den skal indeholde et Rammeværk af abstrakt Lærdom, Fortællinger og Begivenheder, nok til at udfylde Rammen.

At fortælle i Korthed, hvad Mesteren lærte i hans Dage, er altid en god Idé for en Prædiken. Og saa fortælle det, vi lærer angaaende det samme Princip, og til sidst give Tilfælde og Omstændigheder, der viser, at det Princip virker i Dag, lige som det gjorde i fordums Dage. Dette Arrangement vil hjælpe Talen til at blive én lang Historie med et Rammeværk af Lærdom.

SØNDAGSSKOLEN

Vi beklager, at vore Lektier ikke er kommet fra Søndags-skolens Hovedkvarter i Salt Lake City, men vi forventer dem i en nær Fremtid og haaber at have dem i Januar-»Stjernen«. Vi beder Forstanderne at benytte den første Søndag i Januar paa bedste Maade.

Vi vil i Fremtiden bringe 3 Lektier for hver Søndag, om nogle af Skolerne har flere Klasser, foreslaar vi, at de benytter den samme Lektie i to Klasser.

Endvidere vil fremkomme Korlektie og Nadververs samt Emner for 2½ Minutters Tale. Vi ønsker især, at disse 2½ Minutters Tale indføres i enhver Skole.

UNGSDOMSFØRENINGERNE

Valgsproget 1929—30.

I dette Jubilæums-Aar stræber vi efter den mest fuldkomne Udvikling gennem personlig Renhed og Lydighed mod alle de Sidste Dages Helliges Idealer.

*

Til Medlemmerne af de Voksnes Klasse ønsker vi at bekendtgøre, at deres Lektier indtil videre vil findes i »Bikuben«.

Bikubepigerne i den Danske Mission.

Søster Leah D. Widtsoe udarbejder for Tiden en ny Bikubebog, og lige saa snart den er færdig, vil den blive oversat og trykt paa Dansk. Indtil den Tid vil vi fortsætte med at sende Lektier fra Missions-Kontoret.

*

M-Mændene.

Det er vor Hensigt at publicere en Haandbog for den danske Mission, skrevet af Dr. John A. Widtsoe, og den vil blive udgivet i en nær Fremtid.

DEN DANSKE MISSION.

TIL »STJERNEN«S ABONNENTER.

Vi ønsker at henlede Deres Opmærksomhed paa, at vi i dette Nummer har begyndt at publicere de forskellige Organisationers Lektier. De vil udkomme hver Gang i »Stjernen«, og det har derfor været nødvendigt at udvide »Stjernen« fra 16 til 24 Sider. Vi maa naturligvis nu betale meget mere for Opsætningen og Trykningen af »Stjernen«, men Prisen vil ikke blive forhøjet til vore Abonnenter. Alt hvad vi ønsker, er at Søkende vil benytte disse Lektier, studere samme og være beredt til at deltage i Klassearbejdet i de forskellige Organisationer.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Følgende Missionærer for Danmark ankom til København den 5. December med S/S »Oscar II«: J. Howard Rasmussen, V. Blain Larsen, Leslie Jensen og Victor Shurtliff.

Ældsterne J. Howard Rasmussen og V. Blain Larsen er beskikket til at arbejde i Københavns Distrikt. Ældsterne Leslie Jensen og Victor Shurtliff er beskikket til at virke i Aalborg Distrikt.

Vi byder disse Brødre hjertelig velkommen.

FORFLYTTelser.

Ældsterne Niels P. Andersen, Anders Andersen og Ellis P. Christiansen er forflyttet fra Aalborg til Københavns Distrikt.

Søstrene Della V. Andersen og Vera Scheby Stone ankom til Missionsmarken den 1. September 1929. De er beskikket til at arbejde paa Missionskontoret.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST.

Følgende Ældster ankom til Oslo den 4. Dec., og vil for den nærværende Tid blive i Oslo: Marvin M. Benson, Herman J. Hogonsen, Arthur J. Larsen og Clifford J. Christensen.

FORFLYTTelser.

Ældste Magne Agle er forflyttet fra Stavanger til Arendal Gren.

Ældste Clarence A. Bergesen er beskikket til at præsidere over Stavanger Gren.

Hyrum D. Jensen,
Missionspræsident.

KONFERANSE I NORGE.

President Jensen og hustru besøgte Halden gren søndag den 3. november, og høst-konferanse var afholdt med to møter. Raad og formaninger blev givet de hellige der.

Likeledes blev konferanse afholdt i Fredrikstad den 17. november. Denne blev ogsaa besøkt av President og Søster Jensen, likeledes Missions-Sekretær Ray Engebretsen. Flere av søskende var fremmødt samt ogsaa nogen fremmede. Tre gode møter blev afholdt, som gav gode utsikter i fremtiden for Fredrikstad gren.

Den 24. november blev konferanse afholdt i Larvik gren og var besøkt av Missions-President Jensen samt Sekretær Engebretsen.

INDHOLD:

En Julehilsen til Søstrene i Danmark og Norge.....	369	Præstedømmet	382
Julehilsen	371	Søndagsskolen	390
Den kvindelige Hjælpefor- ening.....	373	Ungdomsforeningerne	390
		Den danske Mission.....	391
		Den norske Mission	392